

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

Qvi Filii Sint Legitimi. Titulus XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

in pœnam contempti mandati Ecclesiæ condigna pœnitentia sit imponenda, c. ex literis, extr. eod. Et hoc est, quod Specu. hoc tit. num. 1. dicit, interdictum Ecclesiæ non esse tantæ efficaciz, vt matrimonium contra id contractum, si aliàs legitimum fuerit, rescindatur, c. 1. & c. 2. extr. eod. Nisi impedimentum subesset perpetuū, tunc enim separaretur, nō tantūm ratione interdicti, quantum ratione impedimenti. Et sic intelligit c. tua, extr. de sponsal. duorum, & c. contradiimus, 35. q. 3. Nec obstat c. penul. extr. de sponsal. impub. Quia illa clausula irritum, & c. refertur ad ea, quæ in iudicio fiunt. Non ad matrimonium post contractum: ergo sine interdicto, tale matrimonium dissolui debet.

QVI FILII SINT LEGITIMI.

Tiulus XVII.

Continuatio.

Effectus matrimonij est, legitimatio sobolis, siue ante, siue post matrimonium procreatæ. Nam si quis ex ea persona, quam sola animi destinatione concubinam habebat, vel cum qua matrimonium consistere potest, liberos sustulerit, matrimonium postea secutum, liberis naturalibus tantūm legitimationem auferet.

Quid est Legitimatio?

Legitimatio est, actus legitimus, quo is, qui extra licitas nuptias ex concubitu duarum personarum solutarum, inter quas legitimum matrimonium consistere potest, procreatus est beneficium

neficium ius & nomen, legitimi filij assequitur.

Quæ causa Efficiens?

Est oblatio Curiaæ voluntate patris, & filij facta, rescriptum Principis, subsequens matrimonium, & testamenti ius, quo pater filios extra matrimonium procreatos, suos esse velit. præsumitur enim hoc ipso cum concubina domi suæ retenta, legitimis liberis non existentibus, contraxisse.

Quod Obiectum?

Est filius illegitimè natus, qui naturalibus restituitur: non quilibet, sed qui nascitur ex concubina, cum qua matrimonium consistere poterit, Manzeres enim Spurij vel Nothi, per subsequens matrimonium non legitimantur.

Dicitur autè Manzer, qui de scorto natus est. Nothus, qui ex adulterio. Spurius, qui quidem patrem nominare potest: sed ipsum ostendere, nephas est: vt sunt filij incestuosi, qui ex consanguinea, & filij presbyterorum. Vnde versus per Alber. de Rosa, notati, in tit. ff. de lib. natural.

Manzeribus scortum sed mecha nothis dedit ortum:

Vt seges à spica, sic spurius est ab amica.

Dant naturales, qui nobis sunt speciales.

Quæ quidem procedunt, si de alia legitimatio-
ne, quàm quæ per rescriptum Principis fit, intel-
gamus. possunt enim Imperator, vel Papa de ple-
nitudine potestatis, non solum naturales, sed et-
iam incestuosos, & huiusmodi generis liberos,
ex illicito coitu natos, legitimare, l. qui in pro-
uincia, §. 1. ff. de ritu nupt. & Bart. in l. 2. ff. de
verb. obligat.

Quæ

Quæ Forma?

Forma consistit in vario legitimandi modo, eiusque requisitis. Nam aut per oblationem curiæ legitimatio fit: aut per rescriptum principis: aut per subsequens matrimoniū verè vel psumptiuè.

Quomodo per oblationem Curie fit Legitatio?

Cùm filius naturalis à patre adhuc viuentè, vel animam agente, in testamento vel aliâ curiali ordini offertur: Vel cùm filius, patre demortuo, seipsum curiæ offert, vel filia naturalis curiali vel curialibus ciuitatis, ex qua oriundus est, vel sub qua vicus, vel possessio, vnde oritur, consistit, vel eius ciuitatis, quæ principatum totius prouinciæ tenet, matrimonio collocatur. Nihil enim interest, vt aiunt Theodos. & Valen. Imperatores, vtrum per filios, an per generos cõmoditatibus ciuitatũ consulatur, & vtrum lex faciat curiales an foueat, quos inuenit, l. 3. C. de naturalibus liberis, &c.

Ad hunc legitimationis modum requiritur, vt oblationi, vel despõsationi per patrem factæ, filij vel filiæ consentiant. Ratio est. Ne inuiti in alienam potestatem transeant: si tamen filij, qui consentire noluerunt, reperiantur paternarum opum possessores: licet eas alienauerint, omnimodo ad conditionem, in qua pater eos esse voluit, amplificatis opibus inuiti accedere coguntur, d. l. 3. §. huiusmodi, C. de naturalibus liber.

Quomodo per Rescriptum Principis legitimatur filius naturalis?

Per rescriptum Principis filius naturalis fit legitimus:

gitimus: si ad preces à patre huius rei gratia Principi datas, rescribatur, & legitimationis priuilegium liberis naturalibus concedatur. Ad quam legitimationem requiritur, vt cōcubina, ex qua liberi procreati sunt, in rerum natura nō sit vel si adhuc in viuis sit aliquod impedimētum obster, quò minùs, cū ea cōtrahi possit, vt in auth. qui mo. na. efficiantur sui, §. illud tamen. Nam & per rescriptum Principis filij naturales legitimi, hæredes fieri dicuntur, si pater in testamēto suo dixerit, istos filios sibi velle succedere. Et filij post mortem eius testamento paterno exhibito supplicauerint Principi. Ad quod, si rescribatur: Principis & legis beneficio, (dummodò patris voluntatem amplectantur filij) sui & legitimi hæredes patri defuncto efficiētur, d. auth. qui mo. na. eff. sui, §. si verò is, qui solummodò, &c. Ad hunc legitimandi modum etiam pertinet legitimatio, quæ per Comitem Palatinum, vel alium habentem potestatem legitimandi ab Imperatore expeditur, & crebriori vsu hodiè obseruatur.

Quomodò per subsequens matrimonium Legitimitas inducitur?

Dupliciter: verè & præsumptiuè. Nam si quis concubinam suam in vxorem ducit, etiam in agone mortis constitutus, licet postmodū, nulla carnis cōmixtio intercedat, liberi tamè ante matrimonium contractū nati plenā legitimatiōnem assequuntur. Et si nullum vitæ periculum immineat, liberosq; durante matrimonio, cum concubina ducta, habeat: ij non melioris conditionis haberi debent, nec priores ab hæreditate paterna

paterna excludere possunt. Cùm per subsequens matrimonium omnis turpitudinis causa sublata fit, glos. in c. tanta est vis, extr. eod. Et gratias agere posteriores, fratribus suis ante matrimonium natis debeant: quorum beneficio ipsi sunt iusti filij, & nomen & ordinem consecuti, l. cum quis, C. de naturalibus liber. Præsumptivè legitimitio filiorum fit, cùm pater in testamento publicè, vel manu propria scripto, habenti subscriptionem trium testium fide dignorum, siue subgestis monumentorum dixerit: hos filios suos esse, nec adiecerit naturales, auth. vt liceat matri & auix, §. ad hoc, col. 8. Ad quam præsumptam legitimationem requiritur: Vt concubina & mater naturalium talis fuerit, quæ in matrimonio haberi, vt vxor legitima, potuerit. 2. Vt nullus filiorum naturalium & legitimorum existat, hoc enim casu, præsumptio est, matrè matrimonio fuisse copulatam vel in agone mortis, vel tempore conditi testamenti eam à patre in vxorem esse ductam, d. auth, §. si verò non hæres, &c. Licet aliàs, vt per subsequens matrimonium legitimitio inducatur, siue verè, siue præsumptivè matrimonium suis requisitis destitutum esse non debeat.

Quis Finis & Effectus?

1. Legitimitio, quæ fit per oblationem, vel dationem curiæ, efficit, vt filius ita legitimatus subijciatur patriæ potestati, & in paterna hæreditate succedat, tam ex testamento, quàm ab intestato, cum alijs liberis legitimis: Non autem alijs ascendentibus, vt auo, vel collateralibus, vt fratri vel sorori, succedere potest. Ratio illa datur.

tur. Quia, respectu patris, non autem respectu aliorum, dicitur legitimatus, §. & quoniam in auth. quibus modis natur. eff. sui. 2. Pari ratione succedit legitimatus per rescriptum. Principis: sed à successione honorum feudalium excluditur, per tex. in §. naturales. Si de feu. de fun. cōtrouer. sit inter dominū, & ag. vafal. Nisi tamē nominatim & expressè ad feuda quoque legitimatus sit. Et si legitimentur per Comitem Palatinum, vel alium, habentem potestatem legitimandi ab Imperatore, requiritur specialis clausula legitimandi: Ad feuda: non tantū in priuilegio concessionis, sed etiam in instrumento legitimationis. alioqui tales legitimi non succedunt, nisi in allodialibus, prout in specie respondit Signoro. de Homod. conf. 218. num. 4. & 5. Et hanc velut communem refert & sequitur Molinaus, in 1. part. consuet. Paris. §. 8. glo. 1. q. 8. nu. 38. Quod ita legitimi non possint ad honores vel dignitates peruenire. Quia spurij, vtcunque legitimi efficiantur, remanent tamen infames de facto, inter bonos & graues viros, Alexander in l. ex facto, col. 5. de vulg. & pupil. subst. & latè Chassa. in catalogo gloriae mundi, part. 11. conf. 15. Et lege Mosaiica, vsq; ad decimam generationem, ecclesiā intrare prohibebantur, c. per venerabilem, extr. eod. Et assimulari ait Bal. in c. 1. colum. 5. extr. de constit. & in c. fin. extr. de transf. Episco. legitimatos homini medicato à morbo, in quo semper aliqua remanent cicatrices. Cū igitur legitimi infames remaneant, infamibus autem portē dignitatum patere non debeāt, sequitur legitimatu nec in Episcopum promovetur.

H h h

ueri,

ueri, vt putat Goff. & Hostiens. in §. qualiter, vers. item quod si quo, hoc tit. Nec Doctoris titulo insigniri, nec alio dignitatis genere decorari posse, vt notat Mynsing. in obser. 31. cen. 4. 4. Legitimus per subsequens matrimonium, non tantum quò ad ius suitatis, verum etiam, quò ad honores & dignitates natalibus restituitur: hoc est, isti legitimi iuri patriæ potestatis subiiciuntur, patrique, siue testato, siue intestato defuncto, sui hæredes existunt, l. cum quis, C. de naturalibus liberis, &c. Quod quidem in bonis allodialibus indubitato procedit. sed an itidem in feudalibus succedant? Et cõtrouertitur, vt notat Hostien. in c. 1. & c. tantæ, & Ioan. And. ibi. extr. eo. Curt. iun. conf. 136. nu. 7. & Per. à Duen. reg. 350. in 10. limit. vers. quæ opinio. qui omnes asserunt, legitimos etiam per subsequens matrimonium excludendos esse à successione bonorum feudaliu. Sed in camera Imperiali contrarium decisum testatur Mynsing. obser. 42. cen. 2. iuxta And. de Iser. Jacob. de Bel. Mart. Lauden. Afflict. & communiter Dd. in c. 1. §. naturales, si de feud. fu. contr. & Curt. in tract. feud. part. 3. 7. q. nu. 41. & Bald. conf. 129. in 3. par. 5. Licet alio modo legitimus à dignitatibus arceatur: tamen, per subsequens matrimonium, legitimo nulla cõscendendi dignitatis gradus intercluditur: vti potest igitur eligi in Episcopum, & quavis dignitate pro virtutum meritis ornari, glo. in c. innotuit, in verb. coniugata, extr. de elect.

Quæ Affinia?

Adoptio, concessio iuris aureorum annulorum, natalium restitutio, ingenuitas. de quibus habetur

habetur, l. 1. C. de iure aureorum an. & de nat. rest. & ff. iisdem titulis.

Quæ Pugnantiæ?

Illegitimitas, nephariæ & incestæ nuptiæ: quia ex his nuptiis procreati filij nõ legitimantur, nisi de plenitudine potestatis, subsequens matrimonium illegitimũ, diffensus filij legitimandi.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Spurijs varijs pœnis plectuntur. Lex enim Mosaica illos ecclesiam intrare, vsq; ad decimam generationem prohibet. Canones tales ad sacros Ordines promoueri vetant. Leges nõ tamũ eos a successione paterna repellunt, sed etiam necessaria alimenta denegant. Nec parētes ad præstationem talium alimentorum obligatos habere volunt. Quæ tamen iuris ciuilis durities Canonibus, ob naturalẽ equitatem, qua homines paris conditionis censentur, emendatur, c. pasce, dist. 86. & c. per venerabilem, extr. eod. in fine.

Ad docendam prolem illegitimam, non sufficit, probare impedimentum matri: nonij, si fuit in conspectu Ecclesie contractum, c. peruenit, extr. eod.

Tanta vis est matrimonij, vt qui antea sunt geniti, post contractum matrimonium legitimi habeantur, c. tanta vis est, extr. eod.

Licet de causa ciuili inter laicos nõ cognoscat Ecclesia: decisio tamen causarum matrimonialium ad Ecclesiam spectat, c. causam, extr. eod.

Questio natiuitatis opposita petenti hereditatem contra iudicem seculari, est ad Ecclesiasticum iudicem transmittenda, c. lator, extr. eod.

Statutur viri & mulieris assertioni, qui negant aliquo esse filium: nisi indicijs & testibus contrarium probetur, c. transmissa, extr. eod. & c. per tuas, eod.

Legitimi patri succedunt: et dicuntur legitimi, ex quo publicè in facie ecclesie contraxerunt parentes: quamvis inter eos matrimonium non possit esse: dummodo alter habeat bonam fidem nec impedimenti sibi sit conscius, c. cum inter, & c. ex tenore, extr. eod. c. referente, eo.

QVI MATRIMONIUM ACCV-
sare possunt, & contra illud testari.

Titulus XVIII.

Continuatio.

Diuortium regulariter fieri non debet, nisi libello accusationis oblato, & intentione accusatoris fundata. Tutius enim est, contra statuta hominum dimittere coniugatos, quàm legitimè iunctos contra statuta Domini separare, c. licet, extr. de testibus.

Quid est matrimonij Accusatio?

Matrimonij accusatio est, explicatio impedimenti, ob quod matrimonium consistere inter coniuges non potest, ab ipsis coniugibus, vel consanguineis vel extraneis coràm competenti iudice legitimis probationibus facta, c. relatū, ext. eo.

Qua causa Efficiens?

Voluntas accusantium matrimonium, quibus hoc de iure licet.

Qui matrimonium accusare possunt?

Huic quæstioni, sub distinctione, respondendum est. Nam si impedimētum, quod matrimonio ob-